

ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός απόφασης 176/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Ιωάννα Σερβέτα, Εφέτη, η οποία ορίσθηκε από τη Διευθύνουσα το Εφετείο Πρόεδρο Εφετών και από τη Γραμματέα Γεωργία Ψάλτου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο, την 11^η Οκτωβρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ:

Α. Επί της από 28-2-2023 και με αρ. έκθ. καταθ. ----- φεσης :

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία

« **ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ**» και τον διακριτικό τίτλο

Α.Ε.Ε.Δ.» (απορροφούσα), η οποία εδρεύει στον

αρ. **Τ.Κ. 18535**, με **ΑΦΜ** ----- και αρ. **Γ.Ε.ΜΗ.** ----- και

εκπροσωπείται νόμιμα, ως καθολικής διαδόχου της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία « **ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ**» και τον διακριτικό τίτλο « **Α.Ε.Ε.Δ.»**

(απορροφούμενη), η οποία εδρεύει στην οδός ----- : **ΑΦΜ** -----

– **Δ.Ο.Υ. Καβάλας** και εκπροσωπείται νόμιμα, λόγω συγχώνευσης με απορρόφηση της δεύτερης από την πρώτη, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. πρωτ.

9/6-7-2021 ανακοίνωση, η οποία είναι αναρτημένη στη μερίδα των ως άνω εταιρειών στο **Γ.Ε.ΜΗ.**, η οποία παραστάθηκε με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ των πληρεξουσίων της δικηγόρων Γεωργίου Παλάζη του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης (ΑΜ ΔΣΘ 4471) και Θεοχάρη Δαλακούρα του Δικηγορικού Συλλόγου Ροδόπης (ΑΜ ΔΣΡ 115), που προκατέθεσαν από κοινού έγγραφες προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ – ΕΝΑΓΟΝΤΑ:

του και της

ς, κατοίκου Αλεξανδρούπολης () με Α.Φ.Μ. , ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Ευάγγελου Λαμπάκη του Δικηγορικού Συλλόγου Αλεξανδρούπολης (ΑΜ ΔΣΑΛ 81) που κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Β. Επί της από 18-4-2023 και με αρ. έκθ. καταθ. :

έφεσης :

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ

ς

ς, με Α.Φ.Μ. , κατοίκου Αλεξανδρούπολης, οδός , ως κληρονόμου και καθολικής διαδόχου του θανόντος συζύγου της , κατοίκου εν ζωή Αλεξανδρούπολης, οδός , όπου απεβίωσε την 15-5-2022 και του θανόντος υιού της, , κατοίκου εν ζωή Αλεξανδρούπολης, οδός , όπου απεβίωσε στις 5-9-2020, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Γεωργίου Γιαννούλη του Δικηγορικού Συλλόγου Αλεξανδρούπολης (ΑΜ ΔΣΑΛ 200) που κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ – ΕΝΑΓΟΝΤΑ:

ς κατοίκου Αλεξανδρούπολης (28ης Οκτωβρίου και Αίνου γωνία) με Α.Φ.Μ. , ο οποίος παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Ευάγγελου Λαμπάκη του Δικηγορικού Συλλόγου Αλεξανδρούπολης (ΑΜ ΔΣΑΛ 82) που κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος, με την από 22-6-2020 και με αριθ. έκθ. καταθ. , αγωγή του, προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτήν. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο δίκασε την παραπάνω αγωγή, ερήμην του πρώτου εναγόμενου και αντιμωλίας των λοιπών διαδίκων, εξέδωσε την υπ' αριθ. /2023 οριστική απόφασή του, με την οποία έκανε εν μέρει δεκτή την αγωγή ως ουσία βάσιμη. Την απόφαση αυτή προσβάλλουν ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου: Α. Η δεύτερη εναγομένη, και ήδη εκκαλούσα, ανώνυμη εταιρεία, με την από 28-2-2023 και με αριθ. έκθ. καταθ. .

έφεσή της, η συζήτηση της οποίας προσδιορίσθηκε στο παρόν Δικαστήριο με την με αριθ. , πράξη της γραμματέως του Δικαστηρίου τούτου για τη δικάσιμο της 8-12-2023, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, με αύξοντα αριθμό πινακίου 15 και Β. Η εκκαλούσα, καθολική διάδοχος του ήδη αποβιώσαντος πρώτου εναγόμενου, με την από 18-4-2023 και με αριθ. έκθ. καταθ. , έφεσή της, η συζήτηση της οποίας προσδιορίσθηκε στο παρόν Δικαστήριο με την με αριθ. , πράξη της γραμματέως του

Δικαστηρίου τούτου για τη δικάσιμο της 8-12-2023, οπότε αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, με αύξοντα αριθμό πινακίου 14.

Κατά τη συζήτηση των ως άνω υποθέσεων στο ακροατήριο και κατά την εκφώνησή τους από την οικεία σειρά του πινακίου, οι διάδικοι παραστάθηκαν ως ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά τη διάταξη του άρθρου 528 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 44 παρ. 2 ν. 3994/2011, «εάν ασκηθεί έφεση από τον διάδικο που δικάσθηκε ερήμην, η εκκαλούμενη απόφαση εξαφανίζεται μέσα στα όρια που καθορίζονται από την έφεση και τους πρόσθετους λόγους, ανεξάρτητα από τη διαδικασία που τηρήθηκε. Ο εκκαλών δικαιούται να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς που μπορούσε να προτείνει πρωτοδίκως». Από τη διάταξη αυτή σαφώς συνάγεται ότι αν ασκηθεί έφεση κατά αποφάσεως που εκδόθηκε ερήμην του εκκαλούντος στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, τότε (εφόσον η έφεση είναι κατά τα λοιπά παραδεκτή) εξαφανίζεται η απόφαση αυτή χωρίς κανένα άλλο σφάλμα και γίνεται νέα συζήτηση της υποθέσεως ενώπιον του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου. Ο εκκαλών μπορεί να προτείνει όλους τους πραγματικούς ισχυρισμούς που είχε τη δυνατότητα να προτείνει και στην πρωτόδικη συζήτηση, χωρίς να υπόκειται στους περιορισμούς του άρθρου 527 (ΑΠ 394/2011 ΝοΒ 2011.2171, ΑΠ 251/2009 Δίκη 2009.996, ΑΠ 1906/2008 ΝοΒ 29.927, ΑΠ 1140/2008 Δίκη 2009.187, Σ. Σαμουήλ Η έφεση έκδ. 2009, σελ. 105 επ.).

Στην προκειμένη περίπτωση, η από 28-2-2023 και με αριθ. έκθ. κατ.

έφεση της εν μέρει ηττηθείσας πρωτοδίκως δεύτερης εναγομένης (εφεξής υπό στοιχ. Α' έφεση) και η από 18-4-2023 και με αριθ. έκθ. καταθ. έφεση της καθολικής διαδόχου, του ήδη αποβιώσαντος, εν μέρει ηττηθέντος πρωτοδίκως πρώτου εναγόμενου (εφεξής υπό στοιχ. Β' έφεση), κατά της με αριθ. οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης, που εκδόθηκε ερήμην του πρώτου εναγόμενου και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, αρμοδίως φέρονται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, κατ' άρθρο 19 περ. α' ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 § 2 του ν. 3994/2011 και ασκήθηκαν νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρθρα 511, 513 § 1 εδ. α' στοιχ. β', 516 § 1, 517 εδ. α', 518 § 1 ημπτ. α' και γ' συνδ. 144 επ., καθώς και 520 § 1 ΚΠολΔ), καθόσον η εκκαλούμενη απόφαση, επιδόθηκε στη δεύτερη εναγόμενη-

εκκαλούσα της υπό στοιχ. Α' έφεσης, την 31-1-2023 (βλ. την δια σφραγίδας επισημείωση του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης Συμεών Μωυσίδη επί του σώματος φωτοτυπικού αντιγράφου της εκκαλουμένης) και στην εκκαλούσα της υπό στοιχ. Β' έφεσης, την 22-3-2023 (βλ. σχετ. την με αριθ. 4923Δ'/22-3-2023 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης, με έδρα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης Ελισάβετ Τσονίδου) και οι εφέσεις ασκήθηκαν την 2-3-2023 και 19-4-2023, αντίστοιχα (βλ. σχετ. τις παρά πόδας των εφετηρίων δικογράφων 20/2-3-2023 και 32/19-4-2023, αντίστοιχα, εκθέσεις κατάθεσης της γραμματέως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης), και παραδεκτώς, εφόσον καταβλήθηκαν από τις εκκαλούσες τα σχετικά παράβολα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 § 3, Αβ ΚΠολΔ (βλ. σχετ. τα 56501493595308160022 και 5795855839531016077 e-παράβολα, ύψους 100 ευρώ έκαστο, αντίστοιχα). Επομένως, πρέπει οι ένδικες εφέσεις να γίνουν τυπικά δεκτές και κατ' αυτεπάγγελη εφαρμογή του άρθρου 246 ΚΠολΔ, το οποίο εφαρμόζεται και στην κατ' έφεση δίκη κατ' άρθ. 524 § 1 εδ. α' του ίδιου Κώδικα, πρέπει να συνεκδικαστούν, λόγω της μεταξύ τους πρόδηλης συνάφειας, ως στρεφόμενες κατά της αυτής απόφασης και υπαγόμενες στην ίδια πιο πάνω τακτική διαδικασία, διότι, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται και επιταχύνεται η διεξαγωγή της δίκης και επέρχεται μείωση των εξόδων, και, όσον αφορά την υπό στοιχείο Β' έφεση, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην μείζονα σκέψη της παρούσας, εφόσον η εκκαλούσα ως καθολική διάδοχος του πρώτου εναγόμενου που είχε δικασθεί ερήμην, προβάλλει άρνηση της ουσιαστικής βασιμότητας της αγωγής, πρέπει να γίνει δεκτή και ως βάσιμη κατ' ουσία (η έφεση) και, αφού εξαφανισθεί η εκκαλούμενη απόφαση μέσα στα όρια που καθορίζονται από αυτήν (έφεση), να κρατηθεί η υπόθεση από το Δικαστήριο τούτο (άρθρο 535 § 1 ΚΠολΔ) και να ερευνηθεί η ένδικη αγωγή ως προς τη νομική και ουσιαστική της βασιμότητα, ως προς αυτήν την εκκαλούσα και όσον αφορά την υπό στοιχείο Α' έφεση, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, ήτοι ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 § 1 ΚΠολΔ), κατά την ίδια με την πρωτοβάθμια τακτική διαδικασία.

II. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 286, 287, 288, 289, 290, 291 και 292 του ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η πολιτική δίκη διακόπτεται και με το θάνατο ενός των διαδίκων, με αποτέλεσμα την ακυρότητα κάθε διαδικαστικής πράξεως που ενεργείται μετ' αυτήν και πριν την επανάληψή της, εκτός αν την ενεργήσει ο διάδικος υπέρ του οποίου επήλθε η διακοπή. Επέρχεται δε η διακοπή από τη γνωστοποίηση του λόγου της διακοπής προς τον αντίδικο με επίδοση δικογράφου ή με τις προτάσεις ή με προφορική δήλωση στο ακροατήριο ή εκτός του ακροατηρίου κατά την

(Τακτική Διαδικασία)

επιχείρηση της διαδικαστικής πράξης, από εκείνον που έχει το δικαίωμα να επαναλάβει τη δίκη ή και από εκείνον που μέχρι την επέλευση του θανάτου ήταν πληρεξούσιος του θανόντος. Ως διάδικος, υπέρ του οποίου επήλθε η διακοπή της δίκης, στην περίπτωση θανάτου του αρχικού διαδίκου, νοείται ο καθολικός του διάδοχος (κληρονόμος του), ο οποίος υπεισέρχεται αυτοδικαίως στην έννομη σχέση της δίκης (ΑΠ 1281/2021, ΑΠ 1181/2021, ΑΠ 1251/2021 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τη γνωστοποίηση προς τον αντίδικο της διακοπής της δίκης, λόγω θανάτου άλλου διαδίκου, με τους προβλεπόμενους στο άρθρο 287 παρ. 1 ΚΠολΔ τρόπους, μπορεί να την κάνει και ο αναγκαίος ομόδικος του θανόντος, όχι όμως και ο απλός ομόδικος αυτού (ΑΠ 891/2023, ΑΠ 1667/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ο θάνατος ενός απλού ομοδίκου, όπως συμβαίνει στην περίπτωση των συνεναγόμενων από αδικοπραξία, επιφέρει βίαιη διακοπή της δίκης μόνον ως προς τον θανόντα διάδικο, ενώ ως προς τους λοιπούς απλούς ομόδικους η δίκη συνεχίζεται κανονικά (ΑΠ 256/1980 ΝοΒ 1980,1708, ΕφΠειρ 117/1994 ΕΝΔ 1995, 112). Αν δεν λάβει χώρα η γνωστοποίηση ή αν δεν γίνει νόμιμα ή από πρόσωπο δικαιούμενο να επαναλάβει τη δίκη, η δίκη συνεχίζεται μέχρις εκδόσεως οριστικής αποφάσεως με διάδικο εκείνον που ξεκίνησε τη διεξαγωγή της, ακόμη και αν ο αντίδικος ή το Δικαστήριο γνωρίζει το λόγο της διακοπής (ΑΠ 194/2012, ΑΠ 1697/2009, ΑΠ 1257/2008, ΑΠ 1205/2006, ΕφΔωδ 38/2017, ΕφΑΘ 618/2015, ΕφΠειρ 643/2015 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Με την υπό κρίση αγωγή του ο ενάγων εκθέτει ότι η εδρεύουσα στην Καβάλα, δεύτερη εναγόμενη ανώνυμη εταιρεία, η οποία διατηρούσε υποκατάστημα στην Αλεξανδρούπολη, ως εκπρόσωπος της εδρεύουσας στην Αθήνα ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία ".....", δραστηριοποιούνταν σε χρηματιστικές υπηρεσίες και ασφαλιστικά και επενδυτικά προϊόντα και ότι ο πρώτος εναγόμενος, ο οποίος ήταν διευθύνων σύμβουλος και νόμιμος εκπρόσωπος του ως άνω υποκαταστήματός της, έπεισε τη μη διάδικο σύζυγό του να ανοίξει κωδικούς στο γραφείο που εκπροσωπούσε. Ότι το Μάιο του 2014, ο πρώτος εναγόμενος, ενεργώντας με την ως άνω ιδιότητα, συνέστησε στον ίδιο (ενάγοντα) και τη σύζυγό του να λάβουν μέρος στην ηλεκτρονική πλατφόρμα "....." (ως επένδυση αγοράς χρυσού που ήταν τότε σε πολύ χαμηλά επίπεδα), που χειριζόταν ως διαμεσολαβήτρια η δεύτερη εναγόμενη, με αποτέλεσμα, ο ενάγων να πεισθεί και να μεταφέρει στο λογαριασμό που του υπέδειξε ο πρώτος εναγόμενος το ποσό των 5.000 ευρώ, γεγονός στο οποίο συνέβαλε η παρουσία του ενάγοντα και της συζύγου του σε ημερίδα παρουσίασης των προϊόντων της ".....", στο Επιμελητήριο Έβρου, όπου ο πρόεδρος της δεύτερης εναγόμενης τους ενθουσίασε με την παρουσίαση που έκανε. Ότι τις επόμενες ημέρες που επρόκειτο να αγοράσει χρυσό

μέσω της ανωτέρω πλατφόρμας, δια των χρημάτων που είχε καταθέσει για το λόγο αυτό, ο πρώτος εναγόμενος προφασιζόμενος αύξηση της τιμής του, του συνέστησε να περιμένει, έως ότου, καθώς αυτό επαναλήφθηκε αρκετές φορές, ο ενάγων αναγκάστηκε να ζητήσει την επιστροφή των χρημάτων που είχε καταθέσει. Ότι, ακολούθως, ο πρώτος εναγόμενος προφασίστηκε προσωρινό κώλυμα, λόγω των κεφαλαιακών ελέγχων (capital controls) που μόλις είχαν επιβληθεί, ενώ στη συνέχεια τους ενημέρωσε ότι τα χρήματα θα επιστρέφονταν μέσω του λογαριασμού της δεύτερης εναγόμενης, η οποία ήταν η διαμεσολαβήτρια της πλατφόρμας. Ότι κατά τη διάρκεια επίσκεψης του ενάγοντος και της συζύγου του στο γραφείο της δεύτερης εναγόμενης στην Αλεξανδρούπολη, προκειμένου να ενημερωθούν σε σχέση με την τύχη του ως άνω χρηματικού ποσού των 5.000 ευρώ, που δεν είχε επιστραφεί μέχρι τότε παρά τις αντίθετες περί τούτου διαβεβαιώσεις του πρώτου εναγόμενου, όταν ο ενάγων πήρε στα χέρια του ένα μαγνητόφωνο, με το οποίο ο πρώτος εναγόμενος επιχειρούσε να καταγράψει την προφορική συνομιλία τους, ο τελευταίος του επιτέθηκε, απειλώντας τον και προκαλώντας του τις αναφερόμενες στην αγωγή σωματικές βλάβες, ενώ, σε βάρος του πρώτου κατηγορουμένου, ασκήθηκε ποινική δίωξη σε βαθμό κακουργήματος για παράβαση του απορρήτου της προφορικής συνομιλίας, υπό τη μορφή της αποτύπωσης σε υλικό φορέα του περιεχομένου της συνομιλίας με άλλον χωρίς τη ρητή συναίνεσή του και η υπόθεση έχει παραπεμφθεί κατόπιν έκδοσης σχετικού βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αλεξανδρούπολης στο Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων Θράκης. Ότι η δεύτερη εναγόμενη ευθύνεται ως προστήσασα τον πρώτο που ήταν μέλος του διοικητικού της συμβουλίου και τον οποίο μάλιστα εξακολουθεί να διατηρεί ως διευθύνοντα σύμβουλο στο υποκατάστημά της στην Αλεξανδρούπολη. Τέλος, ο ενάγων διατείνεται ότι εξαιτίας της ως άνω παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς των εναγόμενων, υπέστη τόσο περιουσιακή ζημία όσο και ηθική βλάβη, για την αποκατάσταση της οποίας δικαιούται χρηματική ικανοποίηση. Με βάση, λοιπόν, το παραπάνω ιστορικό ζητά: α) να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι να του καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, κυρίως με βάση τις διατάξεις των αδικοπραξιών, άλλως και όλως επικουρικώς με τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού: α) το ποσό των είκοσι δύο χιλιάδων (22.000) ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη και β) το ποσό των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ, ως αποζημίωση για την περιουσιακή του ζημία, με τον νόμιμο τόκο από την 23-5-2014, άλλως από την επόμενη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφλησή του, να απειληθεί σε βάρος του πρώτου εναγόμενου προσωπική κράτηση διάρκειας δώδεκα (12) μηνών, να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων. Το

πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλούμενη με αριθμό οριστική απόφασή του, δικάζοντας ερήμην του πρώτου εναγόμενου και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων, έκρινε την αγωγή ως νόμιμη ως προς την κύρια βάση της που ερείδεται στις διατάξεις περί αδικοπραξιών, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 297 εδ. α', 298, 299, 345, 346, 481, 482, 914, 922, 926 εδ. α', 932 ΑΚ, 375 παρ. 1, 386 παρ. 1 και 370Α παρ. 2 εδ. β'-α' ΠΚ, όπως το άρθρο αυτό έχει αντικατασταθεί δυνάμει του άρθρου 10 ν. 3674/2008, 176, 907 και 908 παρ. 1 περ. δ' ΚΠολΔ, όσον αφορά την εις ολόκληρον ευθύνη από την επικαλούμενη πρόστηση των διαδίκων και ακολούθως, κατά το μέρος που αυτή κρίθηκε νόμιμη κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό της, δέχτηκε αυτήν ως εν μέρει βάσιμη κατ' ουσίαν και υποχρέωσε τους εναγόμενους να καταβάλουν ο καθένας εις ολόκληρον στον ενάγοντα το ποσό των 6.500 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την ολοσχερή εξόφλησή του και καταδίκασε αυτούς σε μέρος της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος την οποία όρισε στο ποσό των 400 ευρώ. Σημειώνεται ότι από το προσκομιζόμενο φωτοτυπικό αντίγραφο του αποσπάσματος της με αριθ. πρωτ. 134/2/2020 ληξιαρχικής πράξης θανάτου του Ληξιαρχείου Δ.Ε. Αλεξανδρούπολης, προκύπτει ότι ο ανωτέρω, φερόμενος ως πρώτος εναγόμενος, απεβίωσε στις 5-9-2020, ήτοι μετά την άσκηση της υπό κρίση με αριθ. έκθ. καταθ. αγωγής, με αντικείμενο την καταβολή αποζημίωσης από αδικοπραξία, η οποία επιδόθηκε σε αυτόν στις 6-8-2020 (βλ. την με αριθ. 1724Δ/6-8-2020 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης Ελισάβετ Τσονίδου). Επιπροσθέτως, κατά τη συζήτηση της ως άνω αγωγής στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, η δεύτερη εναγόμενη, δήλωσε με τις προτάσεις της, τη βίαιη διακοπή της δίκης λόγω θανάτου του πρώτου εναγόμενου. Με βάση, όμως, τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, η δήλωση του θανάτου του ως άνω εναγόμενου, από την συνεναγόμενη απλή ομόδικό του, δεν συνεπάγεται τη βίαιη διακοπή της δίκης και συνεπώς εγκύρως εξεδόθη η εκκαλουμένη απόφαση, δεδομένου ότι ο θάνατος του διαδίκου δεν καταργεί την διαδικασία, ούτε την έννομη σχέση της δίκης (βλ. ΕφΑθ 10506/1997), ενώ, εξάλλου, η δίκη διακόπτεται μόνο αν γνωστοποιηθεί στον αντίδικο κατ' άρθρο 287 ΚΠολΔ και όχι αυτόματα (ΟΛΑΠ 27/1987, Ελλ Δνη 1988.95) και επομένως, αβασίμως, η εκκαλούσα της υπό στοιχ. Β' έφεσης, ισχυρίζεται ότι η εκκαλούμενη εκδόθηκε κατά ανύπαρκτου προσώπου. Ήδη, οι εκκαλούσες προσβάλλουν την παραπάνω απόφαση για εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία του νόμου και κακή εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, η δε εκκαλούσα της υπό στοιχ. Β' έφεσης, ως καθολική κληρονόμος του αρχικώς πρώτου εναγόμενου, ο οποίος απεβίωσε χωρίς να αφήσει

διαθήκη και ο οποίος κατά τον χρόνο του θανάτου του κατέλειπε μοναδικούς εξ
αδιαθέτου κληρονόμους του, τον ήδη αποβιώσαντα την 15-5-2022, πατέρα του,
[...], και την ως άνω εκκαλούσα
μητέρα του [...]

[...], η οποία, επομένως, κατέστη μοναδική κληρονόμος του
αποβιώσαντος, αρχικώς πρώτου εναγόμενου υιού της.

III. Από τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 2, 118 αρ. 4 και 216 παρ. 1 ΚΠολΔ,
προκύπτει ότι το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει, σαφή έκθεση των
γεγονότων, τα οποία θεμελιώνουν κατά νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την
άσκηση αυτής από τον ενάγοντα κατά του εναγόμενου, ακριβή περιγραφή του
αντικειμένου της διαφοράς και ορισμένο αίτημα. Η έκθεση δε στο δικόγραφο της
αγωγής των πραγματικών περιστατικών, τα οποία πρέπει να είναι όσα είναι νομικώς
ικανά και αναγκαία για τη θεμελίωση του δικαιώματος, η προστασία του οποίου
ζητείται και τα οποία πρέπει να αναφέρονται με τέτοια σαφήνεια, ώστε να
εξατομικεύουν την επίδικη έννομη σχέση και να μην καταλείπεται αμφιβολία περί της
αξιώσεως, η οποία απορρέει από αυτά, είναι απαραίτητη για να υπάρχει η
δυνατότητα, το μεν δικαστήριο να κρίνει τη νομική βασιμότητα της αγωγής και να
διατάξει τις δέουσες αποδείξεις, ο δε εναγόμενος να μπορεί να αμυνθεί κατά της
αγωγικής αξιώσεως που θεμελιώνεται επ' αυτών με ανταπόδειξη ή ένσταση.
Ετέρωθεν, από τη διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ, που ορίζει, ότι όποιος ζημιώσει άλλον
παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, συνδυαζόμενη με
εκείνες των άρθρων 297, 298 και 330 του ίδιου Κώδικα, προκύπτει, ότι
προϋποθέσεις της υποχρέωσης προς αποζημίωση, είναι: 1) ζημιογόνος
συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη), 2) παράνομος χαρακτήρας της πράξης ή
παράλειψης, 3) υπαιτιότητα και 4) πρόσφορος αιτιώδη σύνδεσμος, μεταξύ
ζημιογόνου συμπεριφοράς (νόμιμου λόγου ευθύνης) και αποτελέσματος (ζημίας). Το
παράνομο της συμπεριφοράς συνδέεται με αντίθεση προς διάταξη που απαγορεύει
τη συγκεκριμένη πράξη, είναι δε αδιάφορο σε ποιο τμήμα του δικαίου βρίσκεται η
διάταξη που απαγορεύει την ένδικη συμπεριφορά. Από την ίδια διάταξη του άρθρου
914 του ΑΚ, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 147-149 του ίδιου Κώδικα και 386
του Π.Κ., προκύπτει ότι, γενεσιουργό λόγο της υποχρέωσης σε αποζημίωση
αποτελεί και η απατηλή συμπεριφορά σε βάρος του ζημιωθέντος, η οποία υπάρχει
όταν κάποιος από δόλο προκαλεί, ενισχύει ή διατηρεί με κάθε μέσο ή τέχνασμα σε
άλλον τη σφαλερή αντίληψη πραγματικών γεγονότων, ένεκα της οποίας αυτός
προβαίνει σε δήλωση βούλησης ή επιχείρηση πράξης, από την οποία υφίσταται
ζημία, εφόσον το χρησιμοποιηθέν απατηλό μέσο υπήρξε αποφασιστικό για τη
γενόμενη δήλωση βούλησης ή την επιχειρηθείσα πράξη, ενώ δεν αποκλείεται η τυχόν

χρησιμοποιηθείσα για την απάτη ψευδής παράσταση να αναφέρεται σε μελλοντικό γεγονός ή να συνδέεται με απόκρυψη κρίσιμων γεγονότων, την ύπαρξη των οποίων αγνοούσε ο ζημιωθείς και γνώριζε αυτός που τον εξαπάτησε (ΑΠ 1516/1999), χωρίς να είναι αναγκαίο η προκληθείσα από την απατηλή συμπεριφορά ζημία να συνδέεται αποκλειστικά με ωφέλεια αντίστοιχη, που επήλθε στο πρόσωπο του εξαπατήσαντος, αφού αυτή μπορεί να αφορά και τρίτο (ΑΠ 201/2021, ΑΠ 342/2021, ΑΠ 247/2018, ΑΠ 349/2015, ΑΠ 631/2015, ΑΠ 1124/2015 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, από τη διάταξη του άρθρου 298 εδ. β' του ΑΚ προκύπτει ότι η απαραίτητη για τη θεμελίωση της αξίωσης αποζημίωσης αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς και της προκληθείσας ζημίας υπάρχει, όταν, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ), η φερόμενη ως ζημιογόνος πράξη ή παράλειψη κατά τη συνηθισμένη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις της συγκεκριμένης περίπτωσης (άρθρο 298 του ΑΚ) ήταν επαρκής, ικανή (πρόσφορη) να επιφέρει το επιζήμιο αποτέλεσμα και επέφερε αυτό στη συγκεκριμένη περίπτωση (ΑΠ 156/2021, ΑΠ 201/2021, ΑΠ 367/2020, ΑΠ 649/2019, ΑΠ 11206/2019 ΑΠ 481/2012 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, από τη διάταξη του άρθρου 922 του ΑΚ, που ορίζει ότι: "ο κύριος ή ο προστήσας κάποιον άλλον σε μια υπηρεσία ευθύνεται για τη ζημία που ο υπηρέτης ή ο προστηθείς προξένησε σε τρίτον παράνομα κατά την υπηρεσία του", συνάγεται ότι η ίδρυση ευθύνης του προστήσαντος από αδικοπραξία του προστηθέντος προϋποθέτει, 1) σχέση προσθήσεως, η οποία υπάρχει όταν ο προστήσας διατηρεί το δικαίωμα να δίνει οδηγίες και εντολές στον προστηθέντα, σε σχέση με τον τρόπο εκπληρώσεως της υπηρεσίας του, 2) ενέργεια του προστηθέντος παράνομη και υπαίτια που να καλύπτει τους όρους του άρθρου 914 του Α.Κ. και 3) η ενέργεια αυτή του προστηθέντος να έγινε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας που του είχε ανατεθεί, ακόμη δε και κατά κατάχρηση αυτής, η οποία υφίσταται όταν η ζημιογόνος πράξη τελέσθηκε μεν εντός των ορίων των καθηκόντων που ανατέθηκαν στον προστηθέντα, η επ' ευκαιρία ή εξ αφορμής της υπηρεσίας, αλλά κατά παράβαση των εντολών και των οδηγιών, που δόθηκαν σ' αυτόν ή καθ' υπέρβαση των καθηκόντων του, εφόσον μεταξύ της ζημιογόνου ενεργείας του προστηθέντος και της ανατεθείσας σ' αυτόν υπηρεσίας υπάρχει εσωτερική συνάφεια, υπό την έννοια ότι η αδικοπραξία δεν θα ήταν δυνατό να υπάρξει χωρίς την πρόστηση ή ότι η τελευταία υπήρξε το αναγκαίο μέσο για την τέλεση της αδικοπραξίας. Με τις προϋποθέσεις αυτές θεμελιώνεται αντικειμενική ευθύνη του προστήσαντος για τις ζημίες που παρανόμως και υπαιτίως προκάλεσε ο προστηθείς, με τον οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο, όπως συνάγεται από τις διατάξεις των άρθρων 481, 486 και 926 του ΑΚ (ΑΠ 487/2020 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ,

ΑΠ 780/2019, ΑΠ1359/2019 ΑΠ 418/2016 δημοσιευμένες στην ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επιπλέον, κατά το άρθ. 68 ΚΠολΔ, δικαστική προστασία έχει το δικαίωμα να ζητήσει όποιος έχει άμεσο έννομο συμφέρον, ενώ, κατά το άρθ. 70 ΚΠολΔ, όποιος έχει έννομο συμφέρον να αναγνωριστεί η ύπαρξη ή η μη ύπαρξη κάποιας έννομης σχέσης, μπορεί να εγείρει σχετική αγωγή. Η νομιμοποίηση των διαδίκων (ενεργητική και παθητική) και το έννομο συμφέρον συνιστούν διακριτές διαδικαστικές προϋποθέσεις της δίκης, η συνδρομή αυτών ερευνάται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο σε κάθε στάση της δίκης με ελεύθερη απόδειξη και η έλλειψή τους συνεπάγεται την απόρριψη της σχετικής αίτησης δικαστικής προστασίας ως απαράδεκτης. Ως νομιμοποίηση των διαδίκων νοείται η εξουσία διεξαγωγής ορισμένης δίκης για συγκεκριμένη έννομη σχέση, δηλαδή για βιοτική σχέση προσώπου με άλλο πρόσωπο ή με αντικείμενο, η οποία καθορίζεται, κατά κανόνα, από το ουσιαστικό δίκαιο ως προς τους φορείς της και το αντικείμενό της και η οποία έχει ως περιεχόμενο ή ως έννομη συνέπεια δικαίωμα ή υποχρέωση ή δέσμη δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Για τη νομιμοποίηση των διαδίκων αρκεί ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι αυτός και ο εναγόμενος είναι υποκείμενα της επίδικης έννομης σχέσης και η παράθεση στην αγωγή των περιστατικών που θεμελιώνουν τον ισχυρισμό του, η μη απόδειξη των οποίων συνεπάγεται την απόρριψη της αγωγής ως κατ' ουσίαν αβάσιμης, ενώ η απόκρουση της νομιμοποίησης ή της συνδρομής έννομου συμφέροντος από τον εναγόμενο αποτελεί άρνηση και όχι ένσταση. (ΑΠ 656/2020, ΑΠ 2068/2017 ΤΝΠ sakkoulasonline). Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 37§1 του ΚΠολΔ «όταν ενάγονται περισσότερα πρόσωπα που συνδέονται με το δεσμό της ομοδικίας, αρμόδιο είναι το δικαστήριο στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του, και αν δεν έχει κατοικία, τη διαμονή του, οποιοσδήποτε από τους ομοδίκους». Η διάταξη αυτή καθιερώνει τη συντρέχουσα δωσιδικία της ταυτότητας του δικαίου από προσωπική αιτία, η οποία επιτρέπει την εναγωγή των περισσότερων απλών ή αναγκαίων ομόδικων αδιακρίτως και στο δικαστήριο της γενικής δωσιδικίας (άρθρα 22, 23, 26 και 32 του ΚΠολΔ) . Η αρμοδιότητα του δικαστηρίου στην περίπτωση αυτή κρίνεται με βάση τα ιστορούμενα στο δικόγραφο της αγωγής πραγματικά περιστατικά, ανεξάρτητα από την ουσιαστική βασιμότητα ή μη αυτών και ειδικότερα εκείνων που αναφέρονται στον ομόδικο, στο πρόσωπο του οποίου θεμελιώνεται η δωσιδικία. Αν με τα πραγματικά περιστατικά, που ιστορούνται στο δικόγραφο της αγωγής υπάρχει παθητική ομοδικία, η υπόθεση ερευνάται κατ' ουσίαν και το δικαστήριο είναι αρμόδιο και για τον εναγόμενο, που δεν έχει κατοικία στην περιφέρειά του, έστω και αν αποδειχθεί κατ' ουσίαν αβάσιμη η αγωγή ως προς τον ομόδικό του, που έχει την κατοικία του στην παραπάνω περιφέρεια (ΕφΑθ 5757/2011 ΕλλΔνη 2013.450, Ι. Κατράς, Κώδικας Πολιτικής

Δικονομίας, 4η έκδ., 2023, σ. 56). Τέλος, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου άρθρο 35 ΚΠολΔ, με την οποία καθιερώνεται ειδική συντρέχουσα ειδική δωσιδικία του ποινικού αδικήματος, σε περίπτωση ζημίας, η οποία είναι απότοκος πράξεως που προβλέπεται και τιμωρείται από τον Ποινικό Κώδικα ή άλλον ποινικό νόμο, η περί αποζημιώσεως αγωγή, έστω και αν στρέφεται κατά νομικού προσώπου ευθυνόμενου μόνον αστικώς για τις παράνομες πράξεις των οργάνων του ή για τους από αυτό προστηθέντες (άρθρα 71, 334, 922 του ΑΚ), μπορεί κατ' επιλογή του ενάγοντος να εισαχθεί και στο δικαστήριο του τόπου τελέσεως της πράξεως (ΕφΠειρ 60/2015 ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση, η εκκαλούσα της υπό στοιχ. Α' έφεσης με τον πρώτο λόγο έφεσης, ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο έκρινε ορισμένη την ένδικη αγωγή. Ο λόγος αυτός κρίνεται απορριπτέος ως αβάσιμος, καθόσον η αγωγή, με το περιεχόμενο που προεκτέθηκε, είναι επαρκώς ορισμένη, καθότι περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων που τη θεμελιώνουν κατά νόμο και δικαιολογούν την άσκησή της από τον ενάγοντα κατά των εναγόμενων, με ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς. Ειδικότερα ο ενάγων ο οποίος στηρίζει την αγωγική του αξίωση κατά την κύρια βάση της στη διαπραχθείσα σε βάρος του αδικοπραξία εκ μέρους του πρώτου εναγόμενου και τη σχέση πρόσκτησης με την δεύτερη εναγόμενη, συνεπεία της οποίας υπέστη θετική ζημία και συνακόλουθα και ηθική βλάβη, διαλαμβάνει με πληρότητα στο δικόγραφο της αγωγής του, α) όλα τα κατά νόμο αναγκαία πραγματικά περιστατικά, που συνιστούν την αδικοπρακτική συμπεριφορά του πρώτου εναγόμενου (εν γνώσει του παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθών και εκ δόλου ενίσχυση και διατήρηση της σφαλερής εντύπωσης του ενάγοντος), β) τη ζημία που υπέστη (συνιστάμενη στο χρηματικό ποσό των 5.000 ευρώ, που μετέφερε από τραπεζικό λογαριασμό του σε λογαριασμό που του επέδειξε ο πρώτος εναγόμενος, προκειμένου να επενδυθούν στο όνομα και για λογαριασμό του ενάγοντος, τα οποία ουδέποτε επενδύθηκαν, αλλά το ενσωμάτωσε στην περιουσία του ο πρώτος εναγόμενος) και γ) τον αιτιώδη σύνδεσμο, με την έννοια της επαρκούς και πρόσφορης αιτίας, μεταξύ της θετικής του ζημίας και της συμπεριφοράς του πρώτου των εναγόμενων ενώ αναφορικά με τη σχέση πρόσκτησης εκτίθενται σε αυτή, α) η μεταξύ της δεύτερης εναγόμενης και του πρώτου σχέση πρόσκτησης, β) η πιο πάνω παράνομη και υπαίτια ενέργεια του προστηθέντος, που καλύπτει τις προϋποθέσεις του άρθρου 914 του ΑΚ και γ) ότι η παραπάνω ενέργεια του προστηθέντος έγινε κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας που του είχε ανατεθεί, ήτοι του διευθύνοντος συμβούλου και εκπροσώπου του ως άνω γραφείου της προστήσαςας. Περαιτέρω, ο δεύτερος λόγος έφεσης, με τον οποίο η

εκκαλούσα της υπό στοιχ. Α΄ έφεσης, επαναφέρει τον προβληθέντα ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου ισχυρισμό της, περί έλλειψης ενεργητικής νομιμοποίησης του ενάγοντα, κρίνεται απορριπτέος, ομοίως, ως αβάσιμος, καθόσον με το ανωτέρω περιεχόμενο, η υπό κρίση αγωγή, περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία εκ του νόμου στοιχεία που νομιμοποιούν ενεργητικά τον ενάγοντα προς άσκηση της αγωγής αυτής, αφού για τη θεμελίωση της νομιμοποίησης αρκεί ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι ο ίδιος είναι φορέας του επίδικου δικαιώματος και ο εναγόμενος της αντίστοιχης υποχρέωσης (κατά κανόνα νομιμοποίηση, βλ. ΑΠ 954/1997 ΕΛΛΔνη 40. 339 και ΕφΑΘ 5757/2011, ΝΟΜΟΣ). Τα περί του αντιθέτου υποστηριζόμενα από την εκκαλούσα της υπό στοιχ. Α΄ έφεσης- δεύτερη εναγομένη, συνιστούν αιτιολογημένη άρνηση των θεμελιωτικών της αγωγής πραγματικών περιστατικών και όχι ένσταση ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης του ενάγοντος, ως εσφαλμένα εκθέτει στον ως άνω λόγο έφεσης. Με τον τρίτο λόγο της έφεσής της η ως άνω εκκαλούσα, επαναφέρει τον ισχυρισμό της ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και ζητεί την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης επειδή εσφαλμένα το Μονομελές Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης, έκρινε ότι είναι αρμόδιο, απορρίπτοντας την ένσταση κατά τόπον αναρμοδιότητας που πρότεινε η δεύτερη εναγομένη και δίκασε την υπόθεση, ενώ έπρεπε να την παραπέμψει στο καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο Καβάλας, όπου η ως άνω εναγομένη έχει την έδρα της. Ο ως άνω λόγος έφεσης είναι μη νόμιμος καθώς η αγωγή αρμοδίως εισήχθη κατά τόπον ενώπιον του ως άνω πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, όσον αφορά την ενιστάμενη δεύτερη εναγομένη, η καταστατική έδρα της οποίας, πράγματι είναι στην Καβάλα (βλ. και άρθρο 3 του προσκομιζόμενου κωδικοποιημένου καταστατικού της δεύτερης εναγομένης σε συνδυασμό με το με αριθ. πρωτ. 398972/10-3-2016 πιστοποιητικό του Επιμελητηρίου Καβάλας- Τμήμα Μητρώου/Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ.), καθόσον αυτή τυγχάνει απλή ομόδικος του πρώτου εναγόμενου, αφού ενάγεται ως συνυπόχρεη για αποζημίωση από αδικοπραξία και επομένως καταλαμβάνεται κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη από τη δωσιδικία της ταυτότητας του δικαίου, ενόψει της κατοικίας του πρώτου εναγόμενου στην περιφέρεια του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης. Εξάλλου, από το περιεχόμενο της αγωγής και από το γεγονός ότι η νομική βασιμότητά της στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 914 ΑΚ, 386 παρ. 1 και 370Α παρ. 2 εδ. β΄-α΄ ΠΚ, προκύπτει ότι εφόσον τα ζημιογόνα γεγονότα έλαβαν χώρα στην περιφέρεια του πιο πάνω Δικαστηρίου, αυτό καθίσταται τοπικά αρμόδιο και, κατά την ειδική δωσιδικία του αδικήματος (άρθρο 35 του ΚΠολΔ) . Με τον πέμπτο λόγο έφεσης, η ως άνω εκκαλούσα παραπονείται επειδή η εκκαλουμένη απόφαση δεν έλαβε υπόψη της, την προσκομιζόμενη από την ίδια, υπ' αριθ. 23.604/25-11-2020 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα Δημητρίου Μπουτάκη του

Ευσταθίου, κρίνοντας εσφαλμένα, ότι αποτελεί ανυπόστατο αποδεικτικό μέσο, λόγω της ιδιότητας του εν λόγω μάρτυρα κατά το χρόνο κατάθεσης, ως προέδρου-μη εκτελεστικού μέρους του Δ.Σ. της εκκαλούσας, καθώς αυτός δεν τυγχάνει εξαιρετέο πρόσωπο κατ' άρθρο 400 ΚΠολΔ. Πλην όμως, η ανωτέρω προβαλλόμενη νομική πλημμέλεια του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου δεν καθιστά καταρχήν εξαφανιστέα την εκκαλουμένη απόφαση εκ του λόγου αυτού, διότι το παρόν δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, στα πλαίσια του μεταβιβαστικού αποτελέσματος της κρινόμενης έφεσης (άρθρο 522 ΚΠολΔ), κατά τον έλεγχο των λοιπών κατωτέρω συναφών λόγων της για κακή εκτίμηση των αποδείξεων, επανεκτιμά από την αρχή την ουσία της υποθέσεως και κρίνει την ορθότητα του διατακτικού (άρθρο 534 ΚΠολΔ), δυνάμενο και να αντικαταστήσει τις αιτιολογίες της εκκαλουμένης απόφασης, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των προσκομιζομένων από τους διαδίκους νόμιμων αποδεικτικών μέσων. Η εξαφάνιση, δε, της εκκαλουμένης απόφασης θα επέλθει μόνο εάν το δευτεροβάθμιο τούτο Δικαστήριο, κατά τον έλεγχο των λοιπών λόγων της κρινόμενης έφεσης για κακή εκτίμηση των αποδείξεων, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των προσκομιζομένων από τους διαδίκους νόμιμων αποδεικτικών μέσων, αχθεί σε διαφορετική κρίση ως προς την ουσία της ένδικης υπόθεσης. (ΑΠ 3/2015, ΕφΔωδ 274/2019, ΕφΒορΑιγ 74/2018, Τ.Ν.Π. Νόμος, Σαμουήλ, Η Έφεση κατά τον ΚΠολΔ, 6η έκδοση, σελ. 233 αρ. 11).

IV. Από τις διατάξεις των άρθρων 62, 64 § 2, 339, 409 §§ 1 και 2, 410 § 3 και 415 έως 420 του ΚΠολΔ και 61, 65, 67 και 70 του ΑΚ προκύπτει, ότι δεν μπορεί να είναι μάρτυρας ο διάδικος, αφού δεν είναι τρίτος και δεν μπορεί γι' αυτό να έχει (κατ' αρχήν τουλάχιστον) την αντικειμενικότητα του τρίτου. Για τον ίδιο λόγο δεν μπορεί να είναι μάρτυρας και ο νόμιμος εκπρόσωπος νομικού προσώπου που είναι διάδικος, ή το μέλος της διοίκησης αυτού. Τούτο συνάγεται ιδίως από το ως άνω άρθρο 415 ΚΠολΔ, που προβλέπει ως αποδεικτικό μέσο την εξέταση των διαδίκων ή των νόμιμων εκπροσώπων των νομικών προσώπων ή των μελών της διοικήσεώς τους. Η εξέταση όμως αυτή δεν αποτελεί μαρτυρία, αλλά ιδιαίτερο αποδεικτικό μέσο, το οποίο επιτρέπεται, όταν τα πραγματικά γεγονότα δεν αποδείχθηκαν καθόλου ή αποδείχθηκαν ατελώς από τα υπόλοιπα αποδεικτικά μέσα. Υπό την αντίθετη εκδοχή, θα ήταν δυνατό να εξετάζεται το ίδιο πρόσωπο ως μάρτυρας και στη συνέχεια ως διάδικος ή ως εκπρόσωπος ή ως μέλος της διοίκησης διαδίκου –λύση προδήλως άτοπη (βλ. ΟΛΑΠ 1328/1977, ΑΠ 374/2011, 1312/2002). Τα ανωτέρω ισχύουν, για την ταυτότητα του λόγου, και επί ενόρκων βεβαιώσεων ενώπιον Ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου κατά τα άρθρα 421 επ., 423 ΚΠολΔ, με τις οποίες ο τρίτος που βεβαιώνει ενόρκως, καταθέτει τα περιστατικά που γνωρίζει για το αντικείμενο της

απόδειξης (ΑΠ 1491/2024 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1132/2024, ΑΠ 1104/2024, ΑΠ 1624/2023, ΑΠ 224/2023 ιστοσελίδα ΑΠ, ΑΠ 1389/2021 ΕΛΛΔνη 2023.1670, σχόλιο: Μ. Μαρκουλάκης). Σημειώνεται ότι η έννομη αυτή συνέπεια προϋποθέτει την ύπαρξη της ιδιότητας του διαδίκου φυσικού προσώπου ή του εκπροσώπου διαδίκου νομικού προσώπου κατά το χρόνο της κατάθεσης ή ένορκης βεβαίωσης, που αποτελεί και τον κρίσιμο χρόνο για τον χαρακτηρισμό της ένορκης κατάθεσης ή μαρτυρίας ως ανυπόστατης (ΑΠ 715/2013). Βέβαια κατά τις διατάξεις των άρθρων 340 παρ. 1 εδ. β', 591 παρ. 1 και 614 παρ. 3 ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται και στην κατ' έφεση δίκη, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, με την επιφύλαξη των άρθρων 393 και 394. Η απόκλιση, όμως, αυτή δεν εκτείνεται τόσο, ώστε να παρέχεται η εξουσία στο δικαστήριο να λαμβάνει υπόψη του και ανυπόστατα αποδεικτικά μέσα, όπως τα παραπάνω αναφερόμενα (ιδίως ΑΠ 1104/2024 ο.π.). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ.1 εδ. 1 και 2 του ν. 3016/2002 για την εταιρική διακυβέρνηση «το διοικητικό συμβούλιο αποτελείται από εκτελεστικά και μη εκτελεστικά μέλη. Εκτελεστικά μέλη θεωρούνται αυτά που ασχολούνται με τα καθημερινά θέματα διοίκησης της εταιρείας, ενώ μη εκτελεστικά τα επιφορτισμένα με την προαγωγή όλων των εταιρικών ζητημάτων». Η ανωτέρω διάταξη ρυθμίζει προεχόντως την εσωτερική ευθύνη των οργάνων της ανώνυμης εταιρείας έναντι αυτής και των μετόχων και όχι την εξωτερική τους ευθύνη έναντι των τρίτων, που ρυθμίζεται από τις εκάστοτε εφαρμοστέες γενικές ή ειδικές διατάξεις του αστικού δικαίου (ΑΠ 472/2018, ΑΠ 370/2018). Άλλωστε, όπως ευθέως αναφέρεται στο άρθρο 3 της εισηγητικής έκθεσης του ανωτέρω νόμου (3016/2002), το διοικητικό συμβούλιο της ανώνυμης εταιρείας εξακολουθεί να είναι ενιαίο συλλογικό όργανο και οι αποφάσεις του λαμβάνονται από όλα τα μέλη του, ανεξάρτητα της ιδιότητάς τους ως εκτελεστικών ή μη εκτελεστικών (ΑΠ 1135/2021 ΝΟΜΟΣ).

V. Με τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1 εδ. α, 3, 6, 3 παρ. 1 εδ. θ, 27 παρ. 2, 28 παρ. 1, 2, 30 παρ. 1-4 του ν. 2396/1996 καθιερώθηκε ο θεσμός των εταιριών λήψεως και διαβίβσεως εντολών (ΕΛΔΕ). Με τις εν λόγω διατάξεις καθορίσθηκε η λειτουργία των ΕΛΔΕ και ήδη ΑΕΕΔ (Ανώνυμες Εταιρείες Επενδυτικής Διαμεσολάβησης - άρθρο 41 ν. 3371/2005), που δεν είναι μέλη του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και δραστηριοποιούνται κυρίως στη λήψη και διαβίβαση για λογαριασμό επενδυτών εντολών για κατάρτιση συναλλαγών επί χρηματοπιστωτικών μέσων, ενώ δεν δικαιοπράκτουν στο όνομα και για λογαριασμό των επενδυτών, ως άμεσοι αντιπρόσωποί τους (ΑΠ 1590/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Οι εταιρείες αυτές είναι ανεξάρτητες επιχειρήσεις και επί αυτών δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 38 του ν. 2396/1996, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους ρυθμίσεις του εν λόγω νόμου (άρθρο 3 παρ. 1 περ. θ αυτού), ασκούν καθαρά διαμεσολαβητική

8ο φύλλο της υπ' αριθμ. 176/2025 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Θράκης

(Τακτική Διαδικασία)

- μεριστική δραστηριότητα, η δε σύμβαση συνεργασίας μεταξύ αυτών και της χρηματοπιστωτικής εταιρίας φέρει τον χαρακτήρα συμβάσεως εμπορικής μεσιτείας (ΑΠ 1359/2013, ΕφΑθ 5988/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Από την εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων που προσκομίστηκαν νόμιμα με επίκληση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, προσκομίζονται δε νόμιμα με επίκληση και πάλι στο παρόν δευτεροβάθμιο δικαστήριο και ειδικότερα από το σύνολο των εγγράφων τα οποία νομίμως προσκομίζουν μετ' επικλήσεως οι διάδικοι, για κάποια από τα οποία γίνεται ιδιαίτερη σημείωση κατωτέρω, χωρίς αυτό να σημαίνει πως δεν λήφθηκαν υπόψη όλα τα προσκομιζόμενα (ΑΠ 250/2000 Δ/νη 41,980, ΑΠ 587/1992 Δ/νη 35,1278), άλλα εκ των οποίων λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρο 339 σε συνδυασμό με το άρθρο 395 ΚΠολΔ), μεταξύ των οποίων και τα ξενόγλωσσα έγγραφα, που δεν προσκομίζονται σε επίσημη μετάφραση και λαμβάνονται υπόψη κατ' άρθρο 340 παρ. 1 εδ. β' ΚΠολΔ, ως μη πληρούντα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα (ΑΠ 124/2023 ΝΟΜΟΣ), από τις με αριθ. 239, 240 και 241/13-8-2020 ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων

, που ελήφθησαν με επιμέλεια του ενάγοντα, κατόπιν της από 3-8-2020 κλήσης, που επιδόθηκε στους εναγόμενους τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες πριν από τη λήψη τους (σχετ. η με αριθμό 1724Δ/6-8-2020 έκθεση επίδοσης στον πρώτο εναγόμενο της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Αλεξανδρούπολης Ελισάβετ Τσονίδου και η με αριθμό 767Δ/7-8-2020 έκθεση επίδοσης στη δεύτερη εναγόμενη της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Καβάλας Δέσποινας Χατζογλίδου), από την ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα , ενώπιον του συμβολαιογράφου Αλεξανδρούπολης Αποστόλου Ευφραιμίδη, η οποία ελήφθη με επιμέλεια του ενάγοντα, κατόπιν της από 3-12-2020 κλήσης, η οποία επιδόθηκε στη δεύτερη εναγόμενη δύο τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από τη λήψη της (σχετ. η με αριθ. 1032Δ/ 7-12-2020 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Καβάλας Δέσποινας Χατζογλίδου), η οποία προσκομίστηκε το πρώτον με επίκληση με το δικόγραφο της προσθήκης των προτάσεων του ενάγοντος στο πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, όμως σε κάθε περίπτωση λαμβάνεται υπόψη από το παρόν Δικαστήριο στο πλαίσιο του άρθρου 529 παρ. 1 ΚΠολΔ (ΕφΔωδ 14/2025 ΝΟΜΟΣ), από την ένορκη βεβαίωση με αριθμό 8.654/24-11-2020 ενώπιον της συμβολαιογράφου Σερρών Σοφίας Αλατά-Πασσιά, η οποία

ελήφθη με επιμέλεια της δεύτερης εναγόμενης, του μάρτυρα του
κατόπιν της από 11-11-2020 κλήσης για εξέταση
μάρτυρα που επιδόθηκε στον ενάγοντα τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες πριν από
τη λήψη της (σχετ. η με αριθ. 3898Ε/16-11-2020 έκθεση επίδοσης του δικαστικού
επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο
Αλεξανδρούπολης, Ιωάννη Δερμεντζόγλου), εκτός από την με αριθμό 23.604/25-11-
2020 ένορκη βεβαίωση του μάρτυρα του, ληφθείσα
με επιμέλεια της δεύτερης εναγόμενης, ενώπιον της συμβολαιογράφου Καβάλας
Ελένης Ευστρατίου Τσαλίκη συζύγου Δημητρίου Εμμανουηλίδη, η οποία δεν
λαμβάνεται υπόψη καθώς, σύμφωνα και με τα αναφερθέντα στην υπό στοιχ. IV
νομική σκέψη, αποτελεί ανυπόστατο αποδεικτικό μέσο, λόγω της ιδιότητας του
ανωτέρω μάρτυρα κατά το χρόνο της κατάθεσης, ως μη εκτελεστικού μέλους του
διοικητικού συμβουλίου της δεύτερης εναγόμενης (σχετ. η με αριθ. πρωτ.
2078200/14-9-2020 ανακοίνωση του Τμήματος Μητρώου/Υπηρεσία Γ.Ε.ΜΗ.
Επιμελητηρίου Καβάλας), από τα έγγραφα ποινικών διαδικασιών, καθώς και από τις
ληφθείσες εξ αφορμής άλλων δικών μεταξύ των διαδίκων ένορκες βεβαιώσεις που
προσκομίζονται νόμιμα, χωρίς να απαιτείται ειδικότερη μνεία τους και τα οποία
λαμβάνονται υπόψη από το παρόν Δικαστήριο ως δικαστικά τεκμήρια (ΟΛ.ΑΠ
8/2016, ΑΠ 64/2019, ΑΠ 627/2019, ΑΠ 736/2016, ΑΠ 800/ 2015, ΑΠ 897/2014, ΑΠ
254/2013, ΕφΠειρ 127/2022 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), από τις ομολογίες των διαδίκων, όπως
αυτές διαλαμβάνονται στα δικόγραφά τους και εκτίθενται κατωτέρω (άρθρα 261 παρ.
1 και 352 παρ. 1 ΚΠολΔ) και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία
λαμβάνονται και αυτεπαγγέλτως υπόψη, αποδεικνύονται τα κάτωθι πραγματικά
περιστατικά: Η δεύτερη εναγόμενη-εκκαλούσα της υπό στοιχ. Α' έφεσης εταιρεία, η
οποία έχει ως έδρα της τον Δήμο Καβάλας και διαθέτει υποκατάστημα στην
Αλεξανδρούπολη, είναι ανώνυμη εταιρεία επενδυτικής διαμεσολάβησης (άρθρο 41 ν.
3371/2005) και έχει ως αντικείμενο τη λήψη εντολών για λογαριασμό επενδυτών και
την περαιτέρω διαβίβαση αυτών στις αναφερόμενες στο άρθρο 4 του
κωδικοποιημένου καταστατικού της επιχειρήσεις, μέλη του Χρηματιστηρίου Αθηνών ή
μη, ήτοι είναι, σύμφωνα και με τα αναφερόμενά στην υπό στοιχ. V νομική σκέψη,
αυτόνομη επιχείρηση με αυτοτελή επιχειρηματική δραστηριότητα, η οποία, ως
αντιπρόσωπος του επενδυτή-πελάτη της, διαβιβάζει προς εκτέλεση, κατόπιν
εξουσιοδοτήσεως, επ' ονόματι και για λογαριασμό του, τις εντολές τις οποίες
λαμβάνει από τον επενδυτή, στις συνεργαζόμενες με αυτήν επιχειρήσεις. Ο ενάγων-
εφεσίβλητος τυγχάνει, ήδη, συνταξιούχος ιατρός, καθηγητής Καρδιολογίας στο
Δ.Π.Θ., η δε, μη διάδικος, σύζυγός του, του Αποστόλου, η οποία
τυγχάνει αισθητικός, προέβαινε, ήδη, από το έτος 2006 σε χρηματιστηριακές

(Τακτική Διαδικασία)

συναλλαγές, τη διαχείριση των οποίων είχε αναθέσει στον πρώτο εναγόμενο, ήδη αποβιώσαντα, με την ιδιότητα του τελευταίου ως διευθύνοντα συμβούλου της δεύτερης εναγόμενης, συνάπτοντας στις 16-6-2006 τη σχετική σύμβαση παροχής υπηρεσιών διαμεσολάβησης και την περαιτέρω διαβίβαση των εντολών αυτών προς εκτέλεση, προς το μέλος του Χρηματιστηρίου Αθηνών και συνεργαζόμενη με τη δεύτερη εναγόμενη, «...», έχοντας έκτοτε δημιουργηθεί μεταξύ τους ένα κλίμα εμπιστοσύνης. Την 23-5-2014 πιστώθηκε σε χρέωση του με αριθμό... λογαριασμού του Τράπεζας Πειραιώς με δικαιούχο τον ενάγοντα, το ποσό των 5.000 ευρώ, στον με αριθμό... λογαριασμό με φερόμενο δικαιούχο την ηλεκτρονική πλατφόρμα... ενώ τη μεταφορά φέρεται να διενήργησε η ως άνω σύζυγος του ενάγοντα, «...», στο δε αντίγραφο μεταφοράς για τον πελάτη της Τράπεζας Πειραιώς που προσκομίζεται από τον ενάγοντα, αναφέρεται σε χειρόγραφη σημείωση «ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΧΡΥΣΟΣ». Κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, αφενός μεν η μεταφορά του εν λόγω χρηματικού ποσού έλαβε χώρα κατόπιν σχετικής εκ μέρους του πρώτου εναγόμενου παρότρυνσης του ενάγοντα και της συζύγου του να συμμετάσχουν στην πλατφόρμα «...», ως επένδυση αγοράς χρυσού η οποία τότε ήταν σε πολύ χαμηλά επίπεδα, αφετέρου δε, η δεύτερη εναγόμενη εμφανίστηκε κατ' επανάληψη (μετά την παρουσίαση από τον πρόεδρο αυτής, των προϊόντων της πλατφόρμας «...», στο Επιμελητήριο Έβρου) ως διαμεσολαβήτρια της πλατφόρμας. Το γεγονός της παρότρυνσης του ενάγοντα να συμμετάσχει στην ανωτέρω πλατφόρμα, επιβεβαιώνει στην με αριθ. 239/2020 ένορκη εξέτασή της, η μάρτυρας που εξετάστηκε με επιμέλεια του ενάγοντα, «...», φίλη από πολλών ετών της συζύγου του, ο δε μάρτυρας «...», που επίσης εξετάστηκε με επιμέλεια του ενάγοντα, αναφέρει στην με αριθμό 241/2020 ένορκη βεβαίωσή του, ότι και ο ίδιος συμμετείχε στην ίδια πλατφόρμα, κατόπιν σχετικής παρότρυνσης του πρώτου εναγόμενου. Όσον αφορά, όμως, στην ως άνω επικαλούμενη από τον ενάγοντα, διαμεσολάβηση της δεύτερης εναγόμενης, ο εσωτερικός ελεγκτής αυτής, «...» ο οποίος προέβη στη διενέργεια σχετικού ελέγχου μετά την από 31-5-2016 επιστολή της συζύγου του ενάγοντα προς τον πρόεδρο της δεύτερης εναγόμενης, «...», αναφορικά με τη διαχείριση του συνόλου των μετοχών της, αναφέρει στην με αριθ. 8654/2020 ένορκη βεβαίωσή του, ότι η δεύτερη εναγόμενη δεν υπήρξε ποτέ διαμεσολαβούσα εταιρεία μεταξύ των επενδυτών και της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «...» καθώς η εγγραφή δυνητικού χρήστη σ' αυτήν, πραγματοποιείται ηλεκτρονικά σε μια ειδική φόρμα εγγραφής και απαιτούνται μόλις πέντε στοιχεία:

όνομα και επώνυμο επενδυτή, μία διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail), μυστικός κωδικός πρόσβασης (password) και ένας αριθμός κινητού τηλεφώνου, ώστε να αποκτήσει ο επενδυτής ατομικό κωδικό πρόσβασης στην εφαρμογή. Ότι, συνεπώς η πρόσβαση είναι αυστηρώς προσωπική και τα προς επένδυση χρήματα κατατίθενται απευθείας από τον χρήστη σε τραπεζικό λογαριασμό της ηλεκτρονικής πλατφόρμας

και ότι αυτή τη διαδικασία ακολούθησε και ο ενάγων για την απόκτηση ατομικού κωδικού, εξ' ου και η κατάθεση των 5.000 ευρώ με την αιτιολογία

Το δε, περιεχόμενο της ανωτέρω κατάθεσης δεν αναιρείται από κανένα άλλο αποδεικτικό στοιχείο, καθόσον ουδόλως προέκυψε η ιδιότητα της δεύτερης εναγόμενης ως διαμεσολαβήτριας της εν λόγω πλατφόρμας, ενόψει και του ότι, παρά του ότι, κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, η δεύτερη εναγόμενη εμφανίστηκε ως διαμεσολαβήτρια της

μετά την παρουσίαση από τον πρόεδρο αυτής, των προϊόντων της εν λόγω πλατφόρμας στο Επιμελητήριο Έβρου, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην ως άνω, με αριθ. 2309/2020 ένορκη βεβαίωση, της ως άνω φίλης της συζύγου του ενάγοντα,

στην εκδήλωση στο επιμελητήριο Έβρου, την παρουσίαση των προϊόντων της έκανε ο πρόεδρος της εν λόγω πλατφόρμας και όχι ο πρόεδρος της δεύτερης εναγόμενης. Περαιτέρω, στο από 21-6-2016 έγγραφο της δεύτερης εναγόμενης προς τη σύζυγο του ενάγοντα, με θέμα «εξέταση και απάντηση της επί παραπόνου επενδυτή (

», που προσκομίζει ο ίδιος ο ενάγων, αναφορικά με την υπόθεση παρουσίασης της επενδυτικής πρότασης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας

που πραγματοποιήθηκε στο Επιμελητήριο Έβρου, διαλαμβάνεται ότι η όλη εκδήλωση διοργανώθηκε και παρουσιάστηκε από την εταιρεία «ι» και το διακριτικό τίτλο

«ι», η οποία εκπροσωπεί τη συγκεκριμένη ηλεκτρονική πλατφόρμα διενέργειας on line χρηματιστηριακών συναλλαγών, μέσω της αναφερόμενης σ' αυτήν ηλεκτρονικής διεύθυνσης. Εξάλλου η μη ανάμειξη της δεύτερης εναγόμενης ως διαμεσολαβήτριας της πλατφόρμας ομολογείται έμμεσα και από τον ίδιο τον ενάγοντα καθώς στην αγωγή αναφέρεται ότι εάν ο ενάγων γνώριζε εξ αρχής ότι η δεύτερη εναγόμενη δεν είχε σχέση με την δεν υπήρχε

περίπτωση να είχε επενδύσει με τόση ευκολία το ποσό των 5.000 ευρώ στην εν λόγω πλατφόρμα. Επιπλέον, στο ίδιο ως άνω από 21-6-2016 έγγραφο της δεύτερης εναγόμενης προς τη σύζυγο του ενάγοντα, επιβεβαιώνεται ότι η διαδικασία πρόσβασης του ενδιαφερόμενου χρήστη στην πλατφόρμα γίνεται με την καταχώριση των προσωπικών του στοιχείων στην ηλεκτρονική φόρμα εγγραφής, προκειμένου να αποκτήσει προσωπικό λογαριασμό, ότι για την ολοκλήρωση της

(Τακτική Διαδικασία)

εγγραφής ο χρήστης υποχρεούται να καταθέσει έναν λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail) και έναν προσωπικό κωδικό πρόσβασης της επιλογής του ώστε να ενεργοποιηθεί ο λογαριασμός του, καθώς και ότι η συγκεκριμένη πλατφόρμα έχει άδεια λειτουργίας από την αρχή Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών του Ηνωμένου Βασιλείου FCA και τελεί υπό την εποπτεία αυτής. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι στην αρχική σελίδα της εν λόγω ιστοσελίδας υπάρχει η ανακοίνωση-προειδοποίηση προς τους επίδοξους χρήστες περί μη καταλληλότητας για όλους των συναλλαγών σε προϊόντα με μόχλευση που είναι διαθέσιμα στην επίδικη ιστοσελίδα, διότι είναι δυνατόν οι απώλειες να υπερβούν το διαθέσιμο υπόλοιπο του λογαριασμού του χρήστη, καθώς και προτροπή για μη διενέργεια συναλλαγών με χρήματα των οποίων η απώλεια δεν αντέχεται οικονομικά μαζί με την αναζήτηση συμβουλών σε περίπτωση μη κατανόησης των κινδύνων από τους χρήστες. Τέλος, στην ανωτέρω επιστολή τονίζεται ότι δεν υπάρχει οποιαδήποτε συμβατική σχέση με την [] ούτε διαμεσολάβηση της δεύτερης εναγόμενης κατά τη διαδικασία διενέργειας των συναλλαγών του επενδυτή μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, αφού πρόσβαση στις υπηρεσίες αυτές έχει αποκλειστικά και μόνον ο χρήστης με τη χρήση προσωπικών κωδικών πρόσβασης. Όσον αφορά δε, την επικαλούμενη από τον ενάγοντα τέλεση απάτης σε βάρος του από τον πρώτο εναγόμενο, οι ως άνω μάρτυρες [] ;

[] αναφέρουν η μεν πρώτη, ότι η ίδια πείσθηκε, όπως συνέβη και με το ζεύγος [], να αγοράσουν προϊόντα της [], με αποτέλεσμα ο ενάγων να καταθέσει το ποσό των 5.000 ευρώ στον τραπεζικό λογαριασμό που του έδωσε ο πρώτος εναγόμενος, ο οποίος συμπλήρωσε τα σχετικά έγγραφα, ο δε δεύτερος ότι ο ως άνω εναγόμενος ήταν αυτός που τον παρότρυνε να συμμετάσχει στην πλατφόρμα χρυσού και του έδωσε όλα τα στοιχεία της εταιρείας. Ότι στην πορεία ο πρώτος εναγόμενος διαβεβαίωνε τόσο το ζεύγος [] όσο και τη μάρτυρα [] για την άνοδο της τιμής του χρυσού και γι' αυτό δεν τους άφηνε να αγοράσουν, πριν γίνει η μεγάλη πτώση, καθ' υπόδειξη της εταιρείας, αλλά, όταν ο ενάγων κατάλαβε ότι δεν υλοποιούνταν οι εντολές του για αγορά χρυσού, όπως τον είχε διαβεβαιώσει ο πρώτος εναγόμενος, ζήτησε την επιστροφή των χρημάτων του και ο τελευταίος συνέχισε να τον διαβεβαιώνει ότι αυτά θα του επιστρέφονταν αλλά υπήρχαν δυσκολίες άμεσης επιστροφής στον ίδιο λόγω των capital controls. Ότι επειδή η διαδικασία καθυστέρουσε και επειδή η σύζυγος του ενάγοντα, δεν λάμβανε από τον πρώτο εναγόμενο τα πινακίδια των μετοχών της, που επανειλημμένα του είχε ζητήσει, απευθύνθηκε στην κοινή τους φίλη,

[], δικηγόρο του Δ.Σ. Αλεξανδρούπολης, η οποία

καλοπροαίρετα κάλεσε τηλεφωνικά τον πρώτο εναγόμενο, ώστε να επιστρέψει το ανωτέρω χρηματικό ποσό, οπότε ο πρώτος εναγόμενος ομολόγησε στην ως άνω δικηγόρο την ατασθαλία, ζητώντας χρόνο για να αποπληρώσει, τόσο την αξία των μετοχών της συζύγου του ενάγοντα, όσο και τα 5.000 ευρώ του τελευταίου. Η δε, ως άνω δικηγόρος,

, στην με αριθ. 240/2020 ένορκη βεβαίωσή της, επιβεβαιώνει ότι τον Μάιο του 2016, κατόπιν της αναφοράς της συζύγου του ενάγοντα, ότι είχε την διαβεβαίωση του πρώτου εναγόμενου περί επιστροφής του ποσού των 5.000 ευρώ στο σύζυγό της, τηλεφώνησε στον πρώτο εναγόμενο, προκειμένου να πληροφορηθεί τον λόγο της επανειλημμένης αναβολής της επιστροφής του εν λόγω ποσού, αλλά και να του ζητήσει την επιστροφή των πινακιδίων των μετοχών της συζύγου του ενάγοντα, οπότε ο πρώτος εναγόμενος, όπως, επί λέξει αναφέρεται στην ανωτέρω ένορκη βεβαίωση «μου ομολόγησε ότι τα είχε όλα παίξει στο χρηματιστήριο (μετοχές και μετρητά), ζητώντας μου συγγνώμη μάλιστα και ταυτόχρονα μου ζήτησε χρόνο για να προγραμματίσει την επιστροφή των ποσών που αντιστοιχούσαν στη ζημία του κυρίου και της κυρίας Κεκέ σε δόσεις». Σύμφωνα όμως με τα ανωτέρω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά, ο πρώτος εναγόμενος, ουδέποτε εισέπραξε το ανωτέρω χρηματικό ποσό για λογαριασμό του ενάγοντα προκειμένου να προβεί στην εν λόγω συναλλαγή, αφού αυτό κατατέθηκε απευθείας από τον ίδιο τον ενάγοντα στον τραπεζικό λογαριασμό της

το δε, προαναφερθέν μορφωτικό επίπεδο αυτού αποκλείει το γεγονός να μη κατάλαβε το περιεχόμενο της ιστοσελίδας της ως άνω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, στην οποία, κατά τα προαναφερθέντα, ρητά αναφέρονταν ο κίνδυνος απώλειας του επενδυμένου κεφαλαίου, η ρευστοποίηση, εξάλλου, του οποίου, ανήκε αποκλειστικά στον ίδιο, αφού αυτός είχε τους κωδικούς πρόσβασης στην ηλεκτρονική πλατφόρμα. Επίσης, μολοντί κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς, κατόπιν της ως άνω προτροπής του πρώτου εναγόμενου να αναμένει την άνοδο της τιμής του χρυσού, το χρηματικό ποσό των 5.000 ευρώ, δεν επενδύθηκε τελικώς από τον ενάγοντα, ουδέν προέκυψε από τα επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τον ίδιο, αποδεικτικά μέσα, περί της εξέλιξης της εν λόγω συναλλαγής του με την

L" και δη της τύχης του ανωτέρω χρηματικού ποσού, το οποίο κατά τα ανωτέρω αποδειχθέντα κατατέθηκε απευθείας από τον ενάγοντα σε τραπεζικό λογαριασμό της εν λόγω ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Βάσει των ανωτέρω πραγματικών περιστατικών δεν στοιχειοθετείται η απάτη, καθόσον, ακόμη και εάν ήθελε γίνει δεκτό ότι συντρέχει απατηλή συμπεριφορά του πρώτου εναγόμενου, συνιστάμενη στις διαβεβαιώσεις αυτού περί ανόδου της τιμής του χρυσού, αλλά και στη συνακόλουθη αποτροπή του ενάγοντος από την εν λόγω αγορά συστήνοντάς του να αναμένει την άνοδο της τιμής του, με αποτέλεσμα ο ενάγων να μη προβεί, στην -κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς- αγορά

χρυσού, ουδόλως προέκυψε, εν προκειμένω, ότι η εν λόγω συμπεριφορά αποτέλεσε αναγκαίο όρο της ζημίας, αφού, κατά τα προαναφερόμενα, το χρηματικό ποσό των 5.000 ευρώ είχε κατατεθεί απευθείας από τον ενάγοντα στο λογαριασμό της ηλεκτρονικής πλατφόρμας, στην οποία πρόσβαση είχε μόνο αυτός και όχι σε προσωπικό λογαριασμό του πρώτου εναγόμενου. Επομένως, εφόσον ο πρώτος εναγόμενος ουδέποτε εισέπραξε από τον ενάγοντα το εν λόγω χρηματικό ποσό δεν μπορεί να γίνει λόγος περί μη επιστροφής αυτού στον ενάγοντα ούτε συνακόλουθα, περί ζημίας, συνιστάμενης στην οριστική απώλεια αυτού, η οποία να οφείλεται σε συμπεριφορά του πρώτου εναγόμενου. Περαιτέρω, κατά τα εκτιθέμενα στην αγωγή, στις 27-4-2017, ο ενάγων μετέβη μαζί με τη σύζυγό του στο υποκατάστημα της δεύτερης εναγόμενης επί της οδού Λεωφόρου Δημοκρατίας αριθ. 324 στην Αλεξανδρούπολη, προκειμένου να ενημερωθούν για την πορεία επένδυσης του χρηματικού ποσού των 5.000 ευρώ, η δε σύζυγος του ενάγοντα υπενθύμισε στον πρώτο εναγόμενο ότι είχε παραδεχτεί στην πληρεξούσια δικηγόρο τους τις παράνομες πράξεις της απάτης και της υπεξαίρεσης, οπότε, ο πρώτος εναγόμενος έκανε μία κίνηση σε μία κάμερα οροφής προς ενεργοποίησή της με ένα τηλεκοντρόλ και στη συνέχεια άρχισε να τους απειλεί λέγοντάς τους «Θα δείτε τι θα πάθετε, σας καταγράφω». Επίσης, κατά τους ίδιους ισχυρισμούς, όταν ο ενάγων πήρε στα χέρια του ένα μαγνητόφωνο με το οποίο ο πρώτος εναγόμενος επιχειρούσε να καταγράψει τη συνομιλία τους, ο τελευταίος, επιχειρώντας να αποσπάσει το μαγνητόφωνο από τα χέρια του ενάγοντα, τον χτύπησε στο κεφάλι, στην κοιλιά και στο άνω μέρος των κάτω άκρων, θέτοντας σε κίνδυνο τη ζωή του, μολοντί γνώριζε ότι έφερε ενδοφακούς και ότι είχε στο παρελθόν χειρουργηθεί για αποκόλληση αμφιβληστροειδούς. Σε βάρος του πρώτου εναγόμενου ασκήθηκε ποινική δίωξη για το κακούργημα της παραβίασης του απορρήτου της προφορικής συνομιλίας, υπό τη μορφή της αποτύπωσης σε υλικό φορέα του περιεχομένου της συνομιλίας δράστη με άλλον, χωρίς τη ρητή συναίνεση του τελευταίου (άρθρο 370^Α παρ. 2 εδαφ. β-α ΠΚ, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε δυνάμει του άρθρου 10 του ν. 3674/2008), καθώς και για τα πλημμελήματα της απειλής και της απλής σωματικής βλάβης (άρθρα 308 παρ. 1 εδ α', 315 παρ. 1 εδ. α' και 333 παρ. 1, 2 ΠΚ) και εκδόθηκε το με αριθμό 47/2018 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αλεξανδρούπολης, δυνάμει του οποίου, αφενός μεν, κηρύχθηκε απαράδεκτη η ποινική δίωξη, όσον αφορά τα αδικήματα της απειλής και της απλής σωματικής βλάβης, ελλείπει υποβολής της απαιτούμενης για την ποινική δίωξη αυτών, εγκλήσεως, αφετέρου δε, ο πρώτος εναγόμενος, παραπέμφθηκε ενώπιον του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Θράκης για την παράβαση του ως άνω άρθρου 370^Α παρ. 2 εδ. β'-

α' ΠΚ . Ο παρευρισκόμενος κατά τον ανωτέρω χρόνο στο υποκατάστημα της δεύτερης εναγόμενης για προσωπική του υπόθεση, πελάτης της

στην από 4-10-2017 ένορκη κατάθεσή του ως μάρτυρα, ενώπιον του Πταισματοδίκη Αλεξανδρούπολης, αλλά και στην ως άνω, με αριθ. 241/2020 ένορκη βεβαίωσή του, επιβεβαίωσε το γεγονός της καταγραφής από τον πρώτο εναγόμενο της προφορικής του συνομιλίας με τον ενάγοντα και τη σύζυγό του, γεγονός άλλωστε που ομολογείται και από τον ίδιο τον πρώτο εναγόμενο, στην απολογία του ενώπιον του Ανακριτή Αλεξανδρούπολης. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις ως άνω καταθέσεις του

απ' ό,τι αντιλήφθηκε ο ίδιος, το ζεύγος κατηγορούσε τον πρώτο εναγόμενο για την απώλεια κάποιων χρημάτων και οι τόντοι ανέβηκαν όταν ο ενάγων απέσπασε από τον πρώτο εναγόμενο ένα καταγραφικό των συνομιλιών, με αποτέλεσμα ο πρώτος εναγόμενος να επιτεθεί στον ενάγοντα προκειμένου να του αποσπάσει το καταγραφικό, οπότε ο ως άνω μάρτυρας προσπάθησε με κάθε τρόπο να τους χωρίσει και παρενέβη ανάμεσά τους, συγκρατώντας τον πρώτο εναγόμενο και προτρέποντάς τον να ηρεμήσει με την φράση «είστε μεγάλοι άνθρωποι, προς θεού αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα». Η φίλη της συζύγου του ενάγοντα στην ως άνω με αριθ.

239/2020 ένορκη κατάθεσή της, επιβεβαιώνει τους αγωγικούς ισχυρισμούς περί καταγραφής της συνομιλίας, αλλά και περί πρόκλησης σωματικών βλαβών από τον πρώτο εναγόμενο σε βάρος του ενάγοντα επισημαίνοντας, ότι «πάλι καλά, που ήταν εκεί ο κ. που τράβηξε απόμερα τον

συγκρατώντας τον». Πλην όμως, ο ως άνω μάρτυρας, του οποίου η κατάθεση κρίνεται αξιόπιστη, ενόψει του ότι ουδεμία ιδιαίτερη σχέση τον συνέδεε με τους διαδίκους, μολονότι, όπως προαναφέρθηκε, επιβεβαιώνει ότι παρενέβη προκειμένου να τους ηρεμήσει, ουδέν αναφέρει περί σωματικών βλαβών που προκλήθηκαν στον ενάγοντα από τον πρώτο εναγόμενο και ως εκ τούτου, κρίνεται απορριπτέος ως ουσία αβάσιμος ο αγωγικός ισχυρισμός περί πρόκλησης από τον πρώτο εναγόμενο σε βάρος του ενάγοντα των αναφερομένων στην αγωγή σωματικών βλαβών. Περαιτέρω, όσον αφορά την καταγραφή από τον πρώτο εναγόμενο της προφορικής του συνομιλίας με το ζεύγος στο υπόμνημα που κατέθεσε κατά την απολογία του στον Ανακριτή Αλεξανδρούπολης, ο ως άνω εναγόμενος, δεν απέκρυψε την πράξη του αυτή αλλ' αντίθετα, κατά δήλωσή του, ομολόγησε ότι επιχείρησε να προβεί στην καταγραφή της προφορικής συνομιλίας τους, όταν η σύζυγος του ενάγοντος, μεταξύ άλλων εκφράσεων τον εξύβρισε και τον απείλησε λέγοντας «Κλέφτη, μου έφαγες τα λεφτά, έπαιζες το χαρτοφυλάκιο και πήρες 42.000 ευρώ προμήθεια» ισχυριζόμενος ότι από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς έχει επιβληθεί να καταγράφονται οι συνομιλίες με πελάτες για λόγους

ασφαλείας και ότι για το λόγο αυτό δήλωσε στη σύζυγο του ενάγοντα ότι θα ηχογραφούσε τη συνομιλία προκειμένου να υπάρξει νομιμότητα και διότι δεν υπήρχε λόγος να αποκρύψουν τα λεγόμενά τους. Σημειώνεται ότι ο ανωτέρω ισχυρισμός περί σύννομης διαδικασίας κρίνεται αβάσιμος, καθόσον, η σχετική νομοθεσία (άρθρο 43 παρ. 1 ν. 4443/2016) επιβάλλει την καταγραφή συνομιλιών με προηγούμενη, έστω, προφορική, ενημέρωση των συνομιλούντων μόνο κατά τη λήψη και διαβίβαση εντολών στο πλαίσιο κατάρτισης συναλλαγών επί χρηματοπιστωτικών μέσων για λόγους προστασίας των συναλλαγών και όχι τη μαγνητοφώνηση οποιουδήποτε περιεχομένου συνομιλίας των χρηματοοικονομικών συμβούλων με τους πελάτες-εντολείς τους. Πλην όμως, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, ο πρώτος εναγόμενος δεν εναντιώθηκε σκόπιμα στο έννομο αγαθό του απορρήτου των επικοινωνιών αλλά ο ίδιος ωθήθηκε στην καταγραφή της προφορικής του συνομιλίας με τον ενάγοντα κάτω από καθεστώς έντονης ψυχικής φόρτισης, κατόπιν των καταγγελιών της ως άνω συζύγου του ενάγοντα ότι είχε προβεί σε αξιόποινες πράξεις. Με τη μαγνητοφώνηση της συνομιλίας καθίσταται σαφές ότι δεν είχε σκοπό να προσβάλει το έννομο αγαθό που προστατεύει το άρθρο 370^Α παρ. 2 εδ. β' ΠΚ, δηλαδή αυτό του απορρήτου των επικοινωνιών, αλλά να αποκαλύψει την αλήθεια, συμπίερασμα στο οποίο οδηγεί και το ότι δεν απέκρυψε την πράξη του αυτή και επομένως, τα αντικειμενικά στοιχεία που συνιστούν την αξιόποινη πράξη του άρθρου 370^Α ΠΚ δεν επικαλύπτονται υποκειμενικά από το δόλο που απαιτεί η συγκεκριμένη διάταξη για την κατάφαση του υποκειμενικού στοιχείου τέλεσης της πράξης, μη στοιχειοθετούμενου εν προκειμένω, του ανωτέρω αδικήματος. Συνεπώς, με βάση τα παραπάνω αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, που δέχθηκε εν μέρει την υπό κρίση αγωγή ως ουσία βάσιμη, κρίνοντας ότι εν προκειμένω στοιχειοθετείται η παράνομη πράξη της απάτης και ότι ο ενάγων υπέστη ηθική βλάβη, ιδίως ένεκα της οικονομικής ζημίας του και του αντίκτυπου που είχε το συμβάν ιδίως της παράνομης καταγραφής του στην κοινωνική ζωή του, εσφαλμένως εκτίμησε τις αποδείξεις και, ως εκ τούτου, πρέπει να γίνουν δεκτές οι εφέσεις και ως ουσία βάσιμες και, αφού εξαφανισθεί η με αριθ. 1 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης, να κρατηθεί η υπόθεση, να δικασθεί η με αριθ. 2 αγωγή και να απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη. Πρέπει, επίσης, να διαταχθεί η επιστροφή στις εκκαλούσες του παράβολου του Δημοσίου (άρθρο 495 παρ. 3 ΚΠολΔ). Τέλος, η δικαστική δαπάνη των διαδίκων και για τους δυο βαθμούς δικαιοδοσίας πρέπει να επιβληθεί σε βάρος του ενάγοντος λόγω της ήττας του (άρθρα 176, 183, 189 §1 και 191 § 2 ΚΠολΔ).

ΣΥΝΕΚΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων, α) την από 28-2-2023 (με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ενδίκου μέσου στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο 20/2-3-2023 και 185/9-5-2023 στο παρόν Δικαστήριο) έφεση, και β) την από 18-4-2023 (με αριθμό έκθεσης κατάθεσης ενδίκου μέσου στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο 32/19-4-2023 και 184/9-5-2023 στο παρόν Δικαστήριο) έφεση, κατά της με αριθμό 2/5-1-2023 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης (τακτική διαδικασία).

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και κατ' ουσίαν τις εφέσεις.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλούμενη απόφαση.

ΚΡΑΤΕΙ και **ΔΙΚΑΖΕΙ** την αγωγή με αριθμό κατάθεσης 87/Τ.Μ./22-7-2020 (τακτική διαδικασία), ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ τα δικαστικά έξοδα των εναγόμενων σε βάρος του ενάγοντος και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στην εκκαλούσα της από 28-2-2023 έφεσης, του 56501493595308160022 e-παράβολου και στην εκκαλούσα της από 18-4-2023 έφεσης, του 5795855839531016077 e-παράβολου, που κατατέθηκαν από αυτές στη Γραμματέα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αλεξανδρούπολης για την άσκηση των παραπάνω εφέσεων.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Κομοτηνή, την 28^η Μαΐου 2025, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

